

Een vruchtbare tocht langs dwaalwegen

Dolf Welling

Dit is een beeldverhaal. Het is een visueel verslag van een queeste, een niet aflatende speurtocht naar de zin van het Zijn en het Zijnde. Het oeuvre van Geer Huybers bestaat uit zeer uiteenlopende werken. Ze hebben elk op zich de overtuigingskracht van een noodzakelijkheid. Het is toch ook een collectie van boeiende dwaalwegen. Als een speurder op de plek van het misdrijf, zo zocht de schilder naar aanwijzingen zonder te weten waar die uit zouden bestaan. Hij berust niet in menselijke beperkingen. Uit een innerlijke behoefte laat hij zich in met een Sisyphustaak. Hij bereikte uiteraard niet het beoogde doel, maar zijn inzet is toch beloond. Vooreerst lijkt hij tot een bevrijdend inzicht te zijn gekomen. 'Voor mij is het nu voldoende om er te zijn', schrijft hij. Dat klinkt als wijsheid. En zijn vrij recente werk behaagt de kritiek omdat het vertrouwd lijkt. Het heeft veel van een zeer Hollandse landschapskunst. Toch gaat het om meer dan een natuurbelevens. Overigens: de woede van de zwerken en de storm in schilderijen uit 2003 wijst niet op een behaaglijke berusting.

Als kind liet Huybers vliegers op die hij in verschillende vormen had gemaakt. Hij kon ook blij worden van kleuren. Nog denkt hij met dankbaarheid terug aan wat de Vrije Academie (destijds als de 'Psychopolis' van George Lampe) hem heeft bijgebracht. Die school was allerminst schools. Het ging Geer ook niet zozeer om het vervaardigen van schilderijen voor eventuele kunstminnaars. Hij hoopte al doende te ontdekken wat er werkelijk op aan komt. Daarom zocht hij ook even verlichting via een psychedelisch middel, maar hij moest het toch zonder zo'n prothese doen.

Zijn oeuvre heeft - met zijn psychische ontwikkeling en zijn wederwaardigheden - diverse fasen doorlopen. De eerste was een surrealistische. Na de dynamiek van verwrongen gestalten volgden grote tekeningen waarin zich de Deur als motief aankondigde. De deur is voor hem het symbool van de te overwinnen belemmering waarachter de gezochte oplossing te vinden moet zijn. Vervolgens zocht hij het in literatuur over geesteswetenschappen en zo kwam hij dan weer op de tarot. Dat bracht hem tot eigen verbeeldingen van tarotfiguren. Het werk lijkt weloverwogen, maar het is naar hij schrijft ontwikkeld uit een niet door het verstand geleid schrift. De 'Magiër' uit 1981 lijkt op een illustratie uit de 'Duizend en één nacht'.

De luministische doeken die de volgende fase vertegenwoordigen lijken van een andere schilder te zijn. Hij was er mee op zoek naar het 'witte' licht. Het zijn heerlijke werken, maar uit behoefte aan meer vorm legde hij zich nadien de discipline van de geometrie op, terwijl hij zich met brede tekeningen weer de vrije hand gaf. Soms, zoals met 'Salomon's wijsheid' en 'Bergwandeling' deed hij even aan moderne Japanse kunst denken. In 1988 voegde hij zand toe aan het materiaal voor de verbeelding van wat lijkt op natuurgeweld. Kort nadien volgden levendige voorstellingen met deels benoembare figuren in vrolijke kleuren. Tezelfder tijd kwamen zwaarmoedig ogende abstracties tot stand.

De rechthoek (deur) ging met een verborgen rijkdom aan getinte lagen de panelen uit 1991 beheersen en daarna vond hij in de Himalaya nieuwe motieven waarin soms de deur toch weer een rol speelt. Hij heeft sneeuw en koude voelbaar gemaakt. Een crisis in zijn privéleven maakte dat hij zich opgesloten voelde. Als kind had hij met vliegeren soulaas gevonden. Ditmaal gaf een nieuw, groot atelier hem armslag. Daar maakte hij zijn grote 'Muur der Begoochelingen'. Dit magistrale werk is de picturale samenvatting van de afgelegde weg.

Enorm sterk is het expressionisme van de 'Vaderserie' die zijn vader helaas niet meer gezien heeft. Die overleed na een ongeval. De kracht van deze werken veegt het oeuvre in die trant van menig andere schilder van tafel. Huybers hervond zijn geestelijke evenwicht naar hij zegt als een sjamaan. In enkele werken liet hij een 'speer' fonkelen, een lijn die lijkt te staan voor een ruimte die verdicht is als met getinte fluisteringen. In een zeilboot begaf hij zich tussen water en lucht met de weergave van onbegrensde ruimten. Intussen liet hij sobere driehoeken gloeien die meditatief stemmen, zoals de werken van Rothko het doen.

Wat de zo sterk verschillende werken verbindt is het hoogst persoonlijke dat zij sublimeren. Zakelijk gezien, voor de handel, is die verscheidenheid een probleem. Maar Huybers wil geen 'artikel' maken. Hij wil al doende zichzelf steeds verrassen. En vooral: hij doet alleen wat hij niet kan laten. En in dit strikt individualistische werk is veel besloten dat wij niet goed verwoorden kunnen maar wel herkennen. Het is kunst die gaat over iets dat alleen met deze middelen kan worden geuit...

Proloog

1956 Ik was 9 jaar en mijn vader had de hand weten te leggen op een heel, heel dik pak vliegerpapier. Blijer had hij me niet kunnen maken, want ik was een vliegeraar.

De grote vlakken pure kleur riepen sterke gevoelens op. Het stralende heldere rood en het zuivere geel maakten me blij, het prachtige groen gaf een onbestemd verlangen en het diepe, volle ultramarijn deed me naar binnen keren. Oranje gaf onbehagen.

Jaren heb ik er over gedaan om al die vellen te verbruiken.

Ik knipte, plakte en combineerde en de meest maffe dingen gingen de lucht in. Huizen, vogels, sterren, maar ook vele 'gewone' driehoeken. De grootste kunst was ze zonder staart de lucht in te krijgen. Dat betekende evenwicht en verhouding, bamboe dat gespleten, geschuurd en geslepen werd. In het midden dikker, aan de uiteinden dunner. Vorm, kleur en functie.

Tot het gekleurde papier op was en er slechts wit papier overbleef.

Jawel, ik ging mijn luchtwezens beschilderen. Beschilderde vogels werden het. Doodskoppen gingen de lucht in en zoemende abstracties.

Tot leeftijd, school en drukte de interesse deden vervagen. Een technische opleiding heb ik 'genoten'. Er moest brood op de plank komen later, vond mijn vader.

Maar ik ben een maker. Het maken van dingen zit in mijn bloed.

Dat is wat ik wil.

In 1968 kwam ik terecht op de Vrije Academie Psychopolis waar ik weer oppikte waar ik jaren geleden mee opgehouden was; het beschilderen van 'raamwerken'. Weliswaar niet zo luchtig en transparant als toen. Andere invalshoeken kreeg ik voorgeschoteld.

Ik ging op weg.

Zondagavondwandelaar op weg naar huis
50 x 60 cm. olieverf op doek, 1970

Surrealistische periode

Ik raakte geïntrigeerd door Dali en Magritte, door Matta en Miró, door Ernst, Tanguy en Brauner.

De vervreemde wereld van de Surrealisten vond in mij een weerklank, een wereld die ik herkende, die me voedde.

In dezelfde tijd deed ik (met behulp van het moederkruid) een psychische deur open.

Mijn waarneming veranderde permanent.

Het was moeilijk om mijzelf staande te houden in de golven van psychische informatie die me overspoelden.

Lange tijd heb ik erover gedaan om de 'Deuren de Waarneming' naar believen te openen of te sluiten.

Demonen hadden vrij spel...

De Volte
50 x 60 cm., olieverf op doek, 1970

Dat doet zeer
120 x 100 cm., olieverf op doek, 1972

Barry opent de deur
70 x 50 cm., houtskool op papier, 1975

Linkshandige dromer
50 x 70 cm., houtskool, conté op papier, 1975

Barry opent de deur
120 x 150 cm., olieverf op doek, 1975

Ruimtekoek
100 x 100 cm., olieverf op doek, 1977

Vroege vogels
120 x 90 cm., olieverf op doek, 1978

Persoonlijke duivel
60 x 45 cm., olieverf op doek, 1977

Demon
70 x 50 cm., olieverf op doek, 1979

Amanita demons
120 x 150 cm., acryl en pastel op doek, 1980

Tarot

150 x 120 cm., tempera en olieverf op doek, 1980

Symbolistische periode

Om te begrijpen waar mijn psychische nood zijn oorsprong vond las ik alles wat maar op mijn weg kwam. Jung, Blavatsky, Gurdjeff, Crowley. Verdiepte me in psychologie, esoterie, Tao, yoga en tarot.

In de tarot vond ik een beeldend medium waarin de ontwikkelingsfasen van de mens gestalte hadden gekregen.

De tarot staat stijf van de symboliek, zo ook mijn werk in die tijd. Daar is niets mis mee, was het niet dat er ook andere zaken om aandacht vroegen.

In het denken over Kunst realiseerde ik me dat een schilderij méér kan zijn dan een symbolische weergave van ideeën.

De Magiër

Het schilderij 'De Magiër' is de laatste uit een serie tekeningen en schilderijen waarin de "écriture automatique" beoefend werd. Een onderzoek naar een manier van tekenen en schilderen waar het denken zoveel mogelijk buitenspel gezet wordt. Het ging me op dat moment te gemakkelijk af, dacht ik. Pas veel later begreep ik dat eenvoud helemaal niet zo gemakkelijk is...

De Magiër

90 x 70 cm., sepia en olieverf op doek, 1981

De Dwaas
120 x 75 cm, acryl op doek, 1982

De Gehangene
120 x 75 cm., acryl op doek, 1983

De Hoge priester (Ling Rinpoche)
120 x 75 cm., acryl op doek, 1982

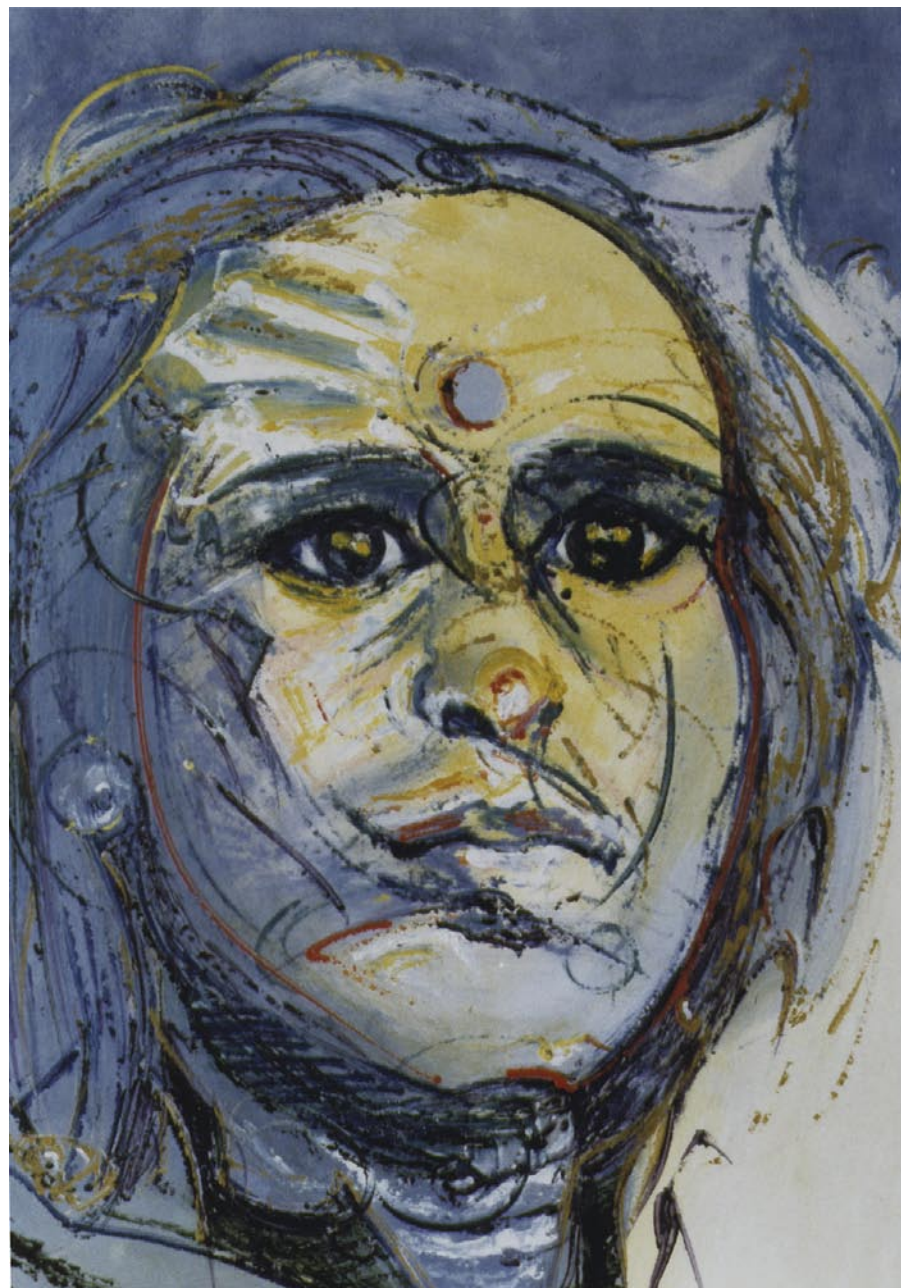

De Keizer
120 x 75, acryl op doek, 1983

Hekate
100 x 75 cm., olieverf op doek, 1983

Babaji
103 x 73 cm., acryl op doek, 1983

Luministische periode

Ik startte een onderzoek naar kleur. Hoe kleuren op elkaar reageren en hoe de complementaire werking van kleur tot het maximum te verheviggen.

Ik kreeg een systeem aangereikt, waarin kleurvlekken zich optisch vermengen en samen een helderder indruk op het netvlies achterlaten dan 'witte' verf.

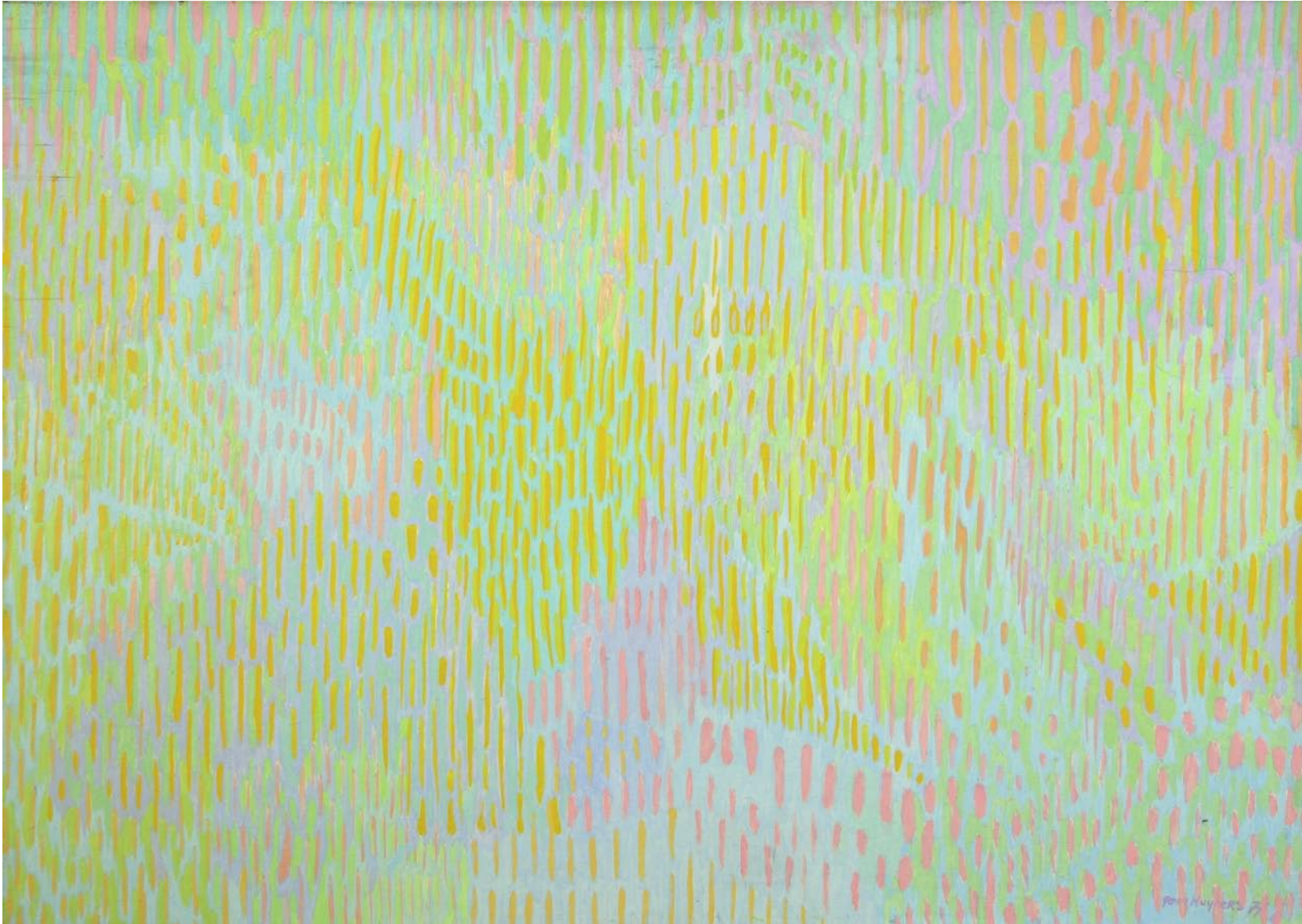
Een zoektocht naar het witte licht bleek het te zijn. Jarenlang vond ik steeds weer nieuwe ingangen en mogelijkheden om het spel van licht en kleur te verfijnen en te verheviggen.

Tussendoor bleef ik het 'automatisch schrift' beoefenen. Ook waren er aanzetten tot abstracte geometrie, waarin het onderzoek naar complementie een vorm vond.

Toch kan je zeggen dat in het zoeken naar het witte licht de vorm verdwenen was, dat er een zwevende toestand ontstaan was.

Z.T.

45 x 55 cm., olieverf op doek, 1977

Zomer
50 x 70 cm., olieverf op doek, 1977

Kermis
150 x 120 cm., olieverf op doek, 1977

Couleur Locale
110 x 150 cm., olieverf op doek, 1985

Vroege herfst
70 x 100 cm., olieverf op doek, 1986

Kretenzer tuin II
120 x 75 cm., olieverf op doek, 1985

Kretenzer tuin I
150 x 110 cm., olieverf op doek, 1985

Z.T.
65 x 65 cm., olieverf op doek, 1987

Z.T.
65 x 65 cm., olieverf op doek, 1987

Vorm

Je bent wat je maakt. Het is de spiegel van jezelf. De zaken zijn op het moment zelf niet altijd duidelijk.

'Ik doe maar wat'. 'Ik rotzooi maar wat aan', zijn bekende uitspraken.

Pas achteraf wordt helderder waar je mee bezig bent. Nu 2004, na 35 jaar schilderen komen alle experimenten samen en zie ik dat er toen vorm nodig was. Een geraamte, een basis om op door te werken.

Ik gaf mezelf de vrijheid om eindeloos door te tekenen op meterslange vellen perkament.

Vorm - tegenvorm. Volte en leegte.

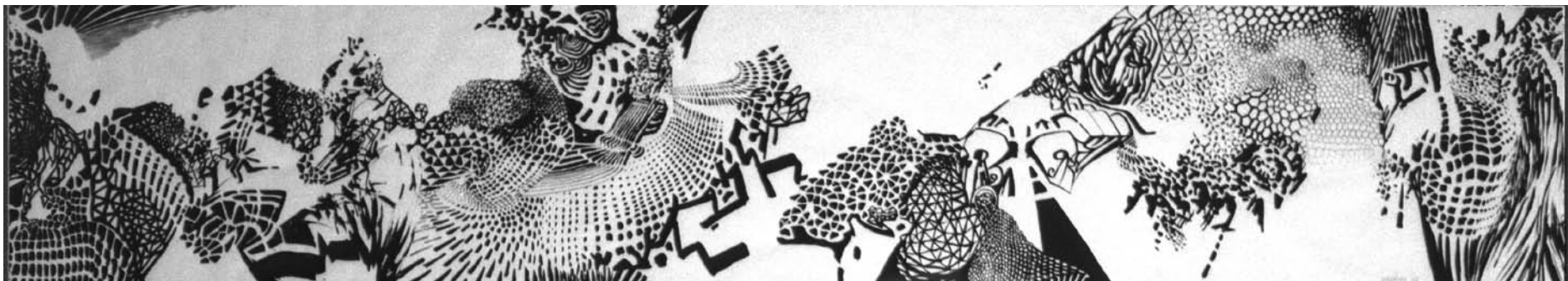
Zwart en wit.

Maar toch ook weer kleur in de 19 meter lange strip, ingebouwd in een kastje. Op en af te rollen. Kop en staart.

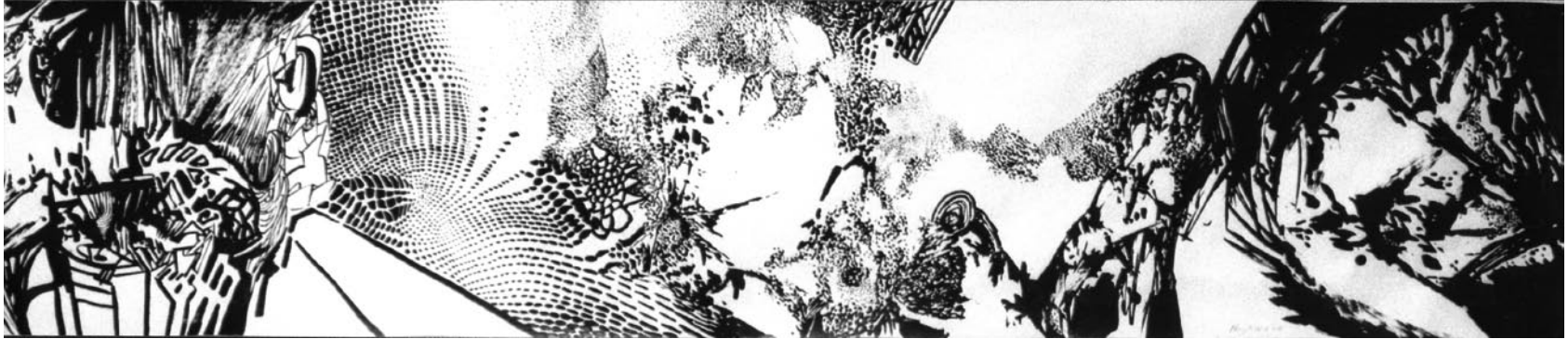
De Ourobouros die in zijn eigen staart bijt.

Vrij
33 x 183 cm., inkt op perkament, 1987

Energie
33 x 183 cm., inkt op perkament, 1987

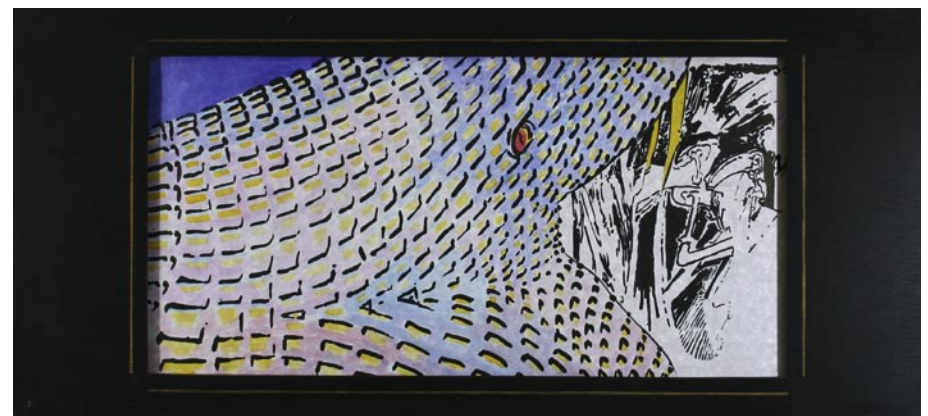
Korte reis
33 x 160 cm., inkt op perkament, 1987

Easy listening
33 x 183 cm., inkt op perkament, 1987

Strip (details)
33 x 1900 cm., inkt op perkament, 1987

Strip (details)
33 x 1900 cm., inkt op perkament, 1987

Salomon's wijsheid
70 x 100 cm., inkt op papier, 1988

Bergwandeling
70 x 100 cm., acryl op papier, 1988

Hier
105 x 80 cm., acryl op doek, 1989

Interactie II
65 x 50 cm., zand/acryl op papier, 1988

Interactie

De vorm werd groter. Ik grondde. Fijn zand werd toegevoegd. Acceptatie van licht in donker, donker in licht.

Interactie V
70 x 100 cm., zand/acryl op papier, 1988

Interactie VI
70 x 100 cm., zand/acryl op papier, 1988

Interactie
50 x 70 cm., acryl op doek, 1988

Wachter
60 x 45 cm., acryl op doek, 1989

Bovenhand
45 x 60 cm., acryl op doek, 1989

Offerplaats
100 x 70 cm., acryl op doek, 1989

Het Zwaard
100 x 60 cm., acryl op doek, 1989

Moeder
60 x 90 cm., acryl op doek, 1990

Speeltuin I
60 x 90 cm., acryl op doek, 1990

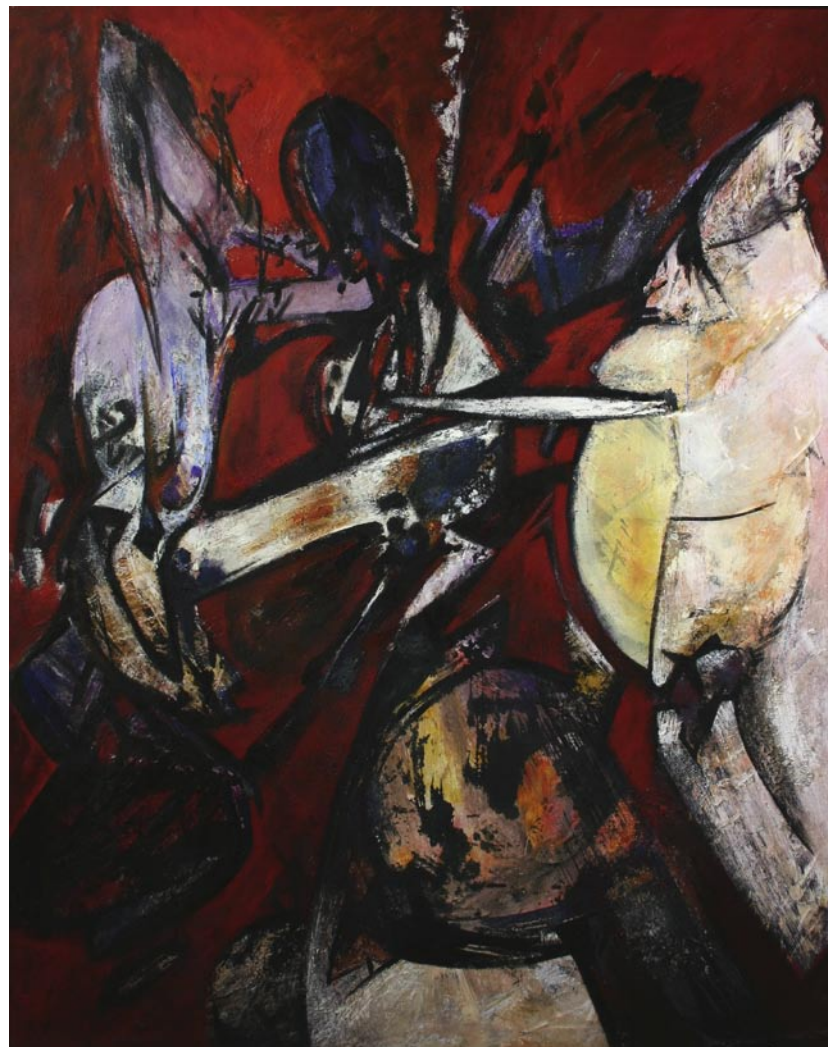
Speeltuin II
110 x 110 cm., acryl op doek, 1990

Lichtvoetig versus zwaar op de hand

De periode 1988 – 1990 kenmerkt zich door een grote productie en diversiteit. Aan de ene kant het lichtvoetige laten gaan, lichte heldere schilderijen, snel vanuit de intuïtie geschilderd. Aan de andere kant, grote donkerder doeken waar de worsteling met materie vorm kreeg. Zware schilderijen werden het. De onderschildering bijna geboetseerd met plaster en zand, daarna ingekleurd met dunne acrylverf.

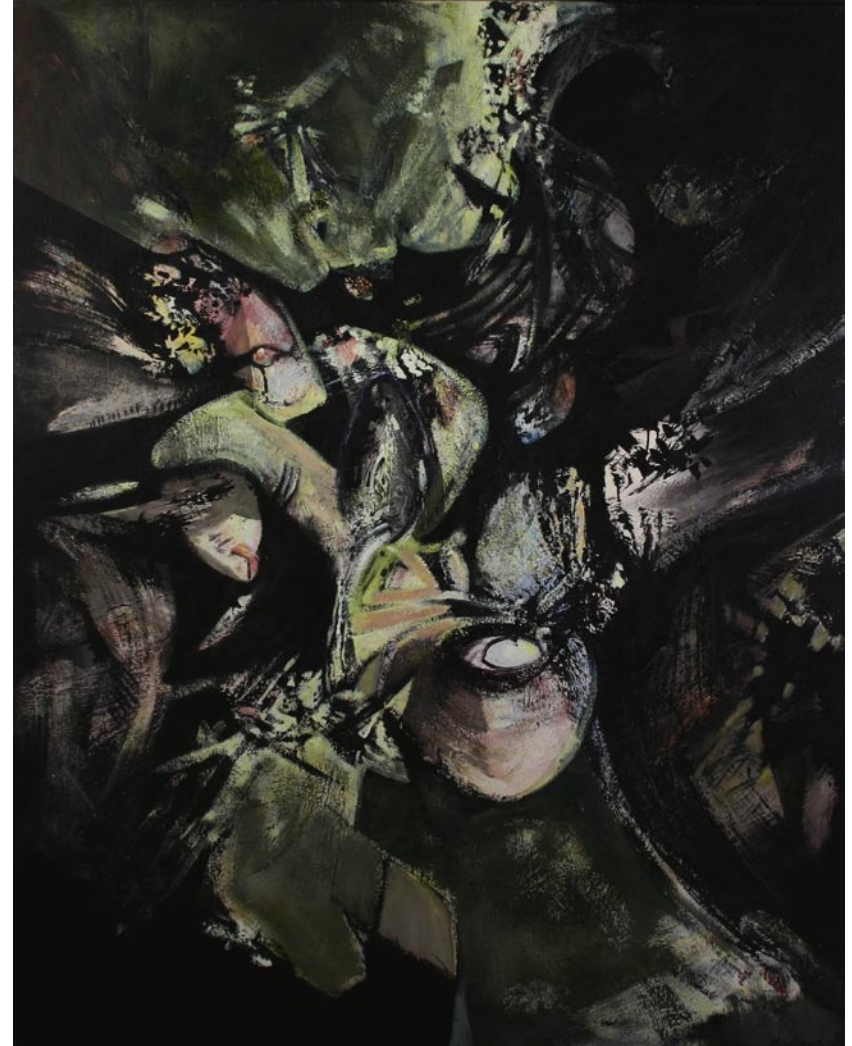
Fantasmagorie
200 x 160 cm., gemengde techniek op doek, 1988

Lens
200 x 160 cm., gemengde techniek op doek, 1988

Evocatie
200 x 160 cm., gemengde techniek op doek, 1988

Cycloop
200 x 160 cm., gemengde techniek op doek, 1988

Blue
120 x 200 cm., acryl op doek, 1988

Z.T.
120 x 150 cm., gemengde techniek op doek, 1989

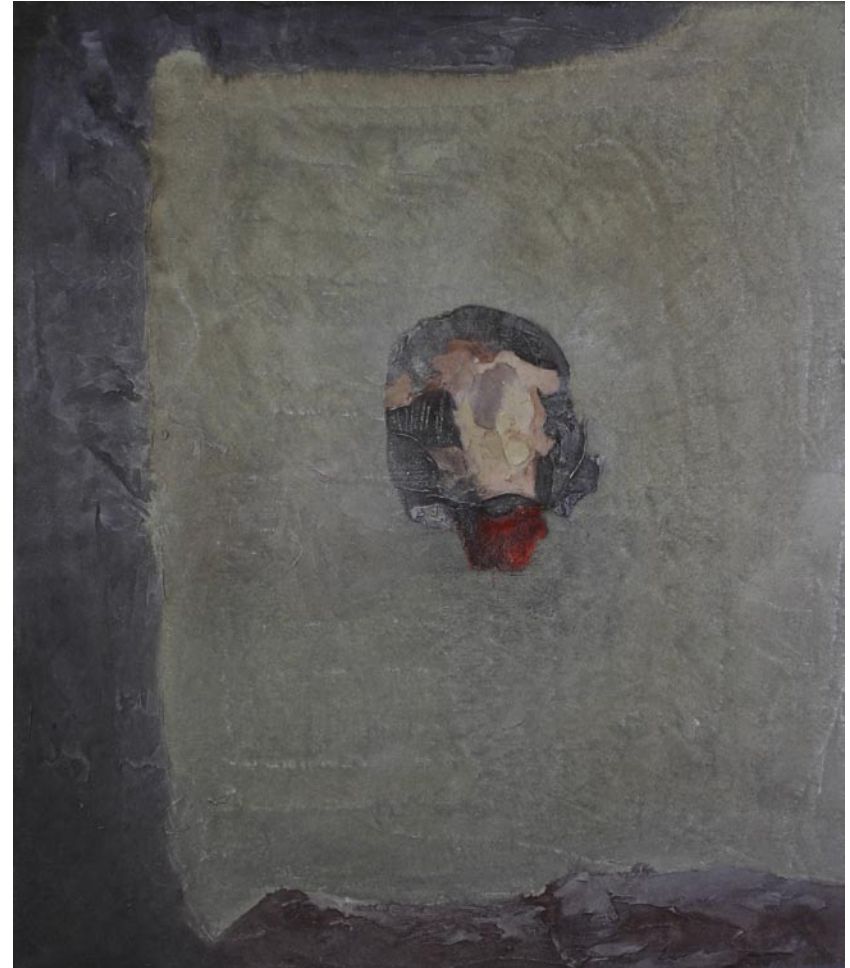
Z.T.
120 x 150 cm., gemengde techniek op doek, 1989

Regenboogslang
160 x 190 cm., gemengde techniek, 1990

Rots
120 x 150 cm., acryl/zand op doek, 1990

Pink Village
150 x 120 cm., acryl/zand op doek, 1990

Stèle 1
47 x 24 x 5 cm., acryl op gips, 1990

Stèle 2
49 x 24 x 7 cm., acryl op gips, 1990

Ruimtelijk

*Een logische consequentie van het werken met
plaster en zand was de stap om
ruimtelijk te gaan werken.*

Variatie op een rechthoek
61 x 42 cm., olieverf op paneel, 1991

Variaties op een rechthoek (Grenzen)

*Toch bleven de 'Deuren der Waarneming'
een rol spelen in mijn zijn en tegelijk was het
materieonderzoek nog niet klaar.
De rechthoek is de deur, de doorgang van hier
naar daar, van materie naar leegte.
Het verschil tussen deel en tegendeel,
de grens die verkent moest worden.*

*Eikenhouten kasten en tafels werden
gesloopt om panelen te maken. Een
doorwerkte huid werd aangebracht met
een finish van dunne olieverflagen.
Dichtbij zie je structuur en een vermoeden van
figuratie, neem je afstand, dan gaat het
schilderij als het ware open en verschijnt
er ruimte.*

Waar gaat het heen?

Variatie op een rechthoek
80 x 61 cm., olieverf op paneel, 1991

Variatie op een rechthoek
80 x 61 cm., olieverf op paneel, 1991

Variatie op een rechthoek
70 x 50 cm., olieverf op doek, 1991

Variatie op een rechthoek
90 x 60 cm., olieverf op doek, 1991

Variatie op een rechthoek
50 x 31 cm., koper/zand op paneel, 1991

Icoon
80 x 60 cm., olieverf op eikenpaneel, 1991

Variatie op een rechthoek
100 x 48 cm., olieverf en grafiet op paneel, 1991

Variatie op een rechthoek
70 x 40 cm., olieverf en grafiet op eikenpaneel, 1991

Variatie op een rechthoek
70 x 122 cm., olieverf op paneel, 1991

Muur Ladakh
150 x 130 cm., gemengde techniek/olieverf op doek, 1991

Grensverkenningen

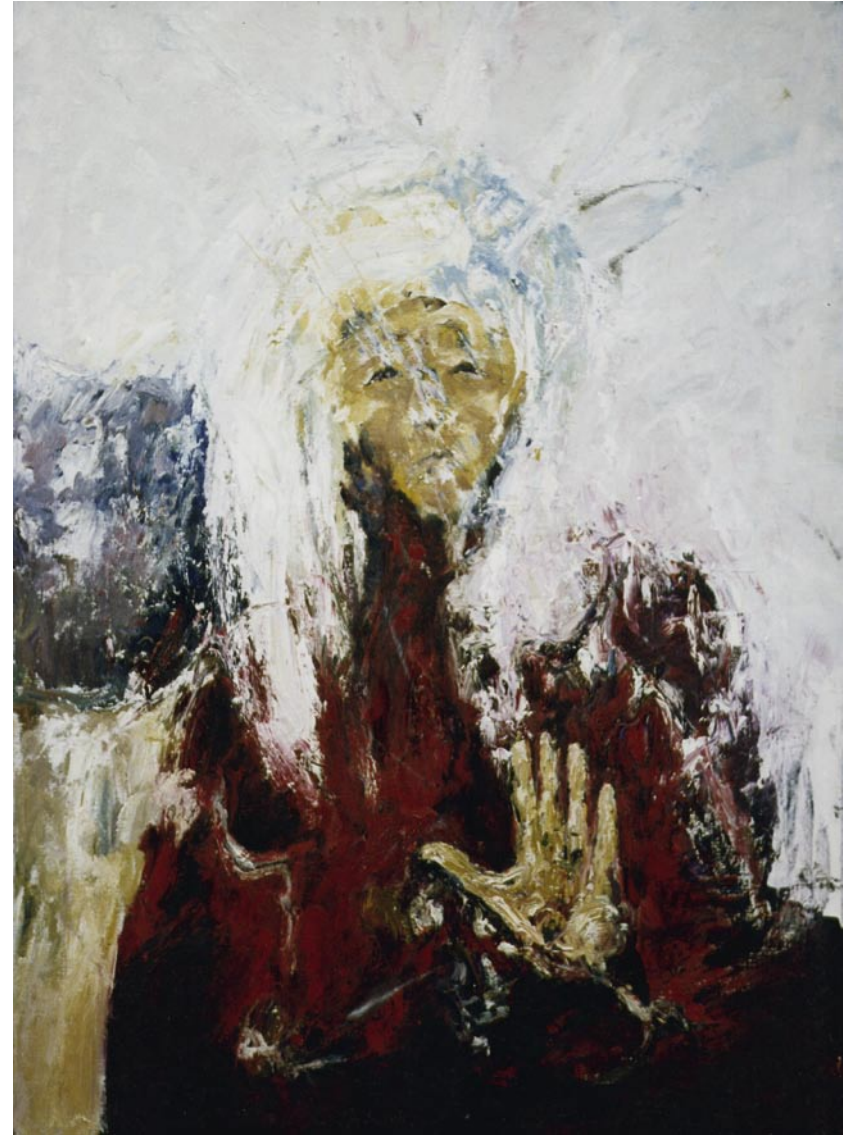
In 1981 had ik al een reis van drieëneenhalve maand in de Himalaya gemaakt. Vanaf 1991 maakte ik vele reizen in Ladakh-West Tibet. Ik heb wat afgesjouwd in het hooggebergte. Het ging over grenzen; lefgrens – uithoudingsgrens – mentale grenzen. En transformatie. Ik werd gegrepen door de overweldigende hoeveelheid en intensiteit van de beelden die letterlijk op mijn pad kwamen en die ik (weer thuis) omzette in schilderijen. Ook de kortere reizen naar Griekse eilanden leverden veel beeldmateriaal aan muren en deuren op.

Offerplaats Ladakh
120 x 100 cm., olieverf op doek, 1993

Zwarte voorhang
1200 x 100 cm., olieverf op doek, 1993

Lamu (sjamaan, Ladakh)
110 x 80 cm., olieverf op doek, 1993

Slagerij (Ladakh)
130 x 150 cm., olieverf op doek, 1993

Oven (Alonissos)
120 x 75 cm., olieverf op doek, 1994

Oven (Samos)
100 x 100 cm., olieverf op doek, 1993

Deur (Samos)
120 x 100 cm., olieverf op doek, 1993

Deur (Samos)
130 x 100 cm., olieverf op doek, 1993

Anker
150 x 120 cm., olieverf op doek, 1994

Huid
130 x 200 cm., olieverf op doek, 1994

Vier Muren
100 x 120 cm., olieverf op doek, 1994

Dwaas!
120 x 100 cm., olieverf op doek, 1994

Ontsnapping

In 1994 kwam mijn huwelijk volkomen vast te zitten. Ik zat opgesloten als in een gevangenis. Het schilderij 'Dwaas!' is voer voor psychologen, maar het rechthoekige bovenluik in de gevangenis biedt ontsnapping. Ik verhuisde naar een groot atelier in een leegstaande school en kon eindelijk beginnen aan het project dat al zo lang in mijn hoofd zat.

De Muur der Begoochelingen

Grenzen zitten in je hoofd.

De deur, de doorgang naar de 'andere kant' zit in een muur.

*De werkelijke grens is de Muur, de zelfbedachte afscheiding,
een begoocheling.*

*Het werd de verbeelding van de illusie van de vicieuze cirkel van
denken en emotie.*

*Anderhalf jaar werkte ik gestaag aan dit project. De uiteindelijke
vorm werd een panorama van mijn binnenwereld.*

*Zestig doeken van 100 bij 120 cm werden beschilderd, drie boven
elkaar en twintig naast elkaar, zodat er een
cirkelvormige muur ontstond van drie meter hoog en vierentwintig
meter lang. De diameter werd bijna acht meter.*

In het oosten: de Muur van verwachting, hoop en verlangen.

In het zuiden: de Muur van tijdelijk geluk.

In het westen: de Muur van treurnis en verdriet.

In het noorden: de Muur van wanhoop en inertie.

*Ik koos voor deze verdeling in vieren, omdat wij hier op het
noordelijk halfrond feitelijk doordrenkt zijn met dit systeem.*

Vijfentwintig jaar schilderen werd samengevat in één groot werk.

“Nu ben je zeker klaar met schilderen”, werd me gevraagd.

“Wat zou je hierna nog kunnen doen?”

Tja...

De Muur der Begoochelingen
3 meter x 24 meter, olieverf op doek, 1995

De Muur der Begoochelingen, detail noordzijde
300 x 240 cm. (6 panelen), olieverf op doek, 1995

*De Muur der Begoochelingen, zuid- en westzijde
Expositie Atrium, Stadhuis Den Haag (binnenstebuiten).*

De 'Vader serie'

Terwijl ik nog aan het werk was aan de Muur vroeg mijn vader mij een schilderij voor hem te maken, speciaal voor hem. Op de vraag hoe dat er dan zo ongeveer uit zou moeten zien, zei hij dat er kleur in moest zitten. En compositie, helderheid en structuur. Waar het over ging mocht ik zelf uitmaken.

Nadat de Muur afgerond was ben ik er aan begonnen. Maar wat er uit kwam vond ik niet bepaald geschikt voor hem. Een grote zwarte vallende vogelvorm in een wit vlak, driftig en expressief geschilderd – Gevaar!

Ik ben opnieuw gestart, maar hetzelfde kwam tevoorschijn. Strijd op leven en dood, de grote strijd tussen licht en donker.

En nogmaals deed ik een poging, bloed en offertafels verschenen.

Vierentwintig keer maakte ik monomaan bijna hetzelfde schilderij voor mijn vader, tot mijn zuster opbelde:

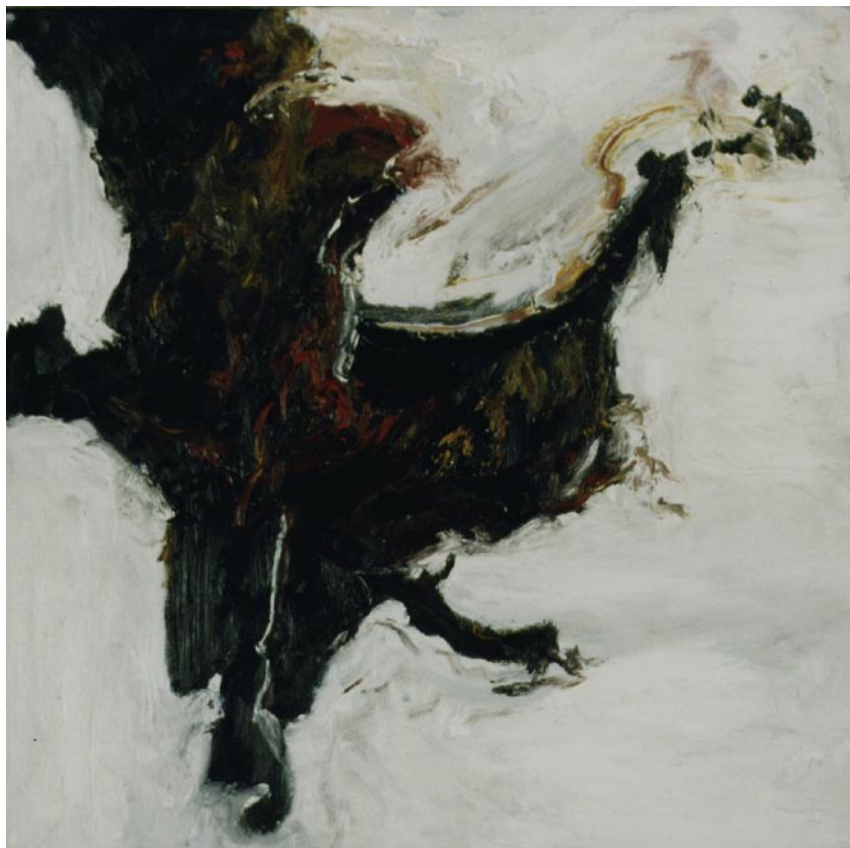
“Je ouders hebben een verkeersongeluk gehad. Je vader ligt op de intensive care.”

Hij heeft zeven maanden gestreden. Hij gaf het op omdat hij wist dat er nog maar een schim over was van wie hij ooit geweest was.

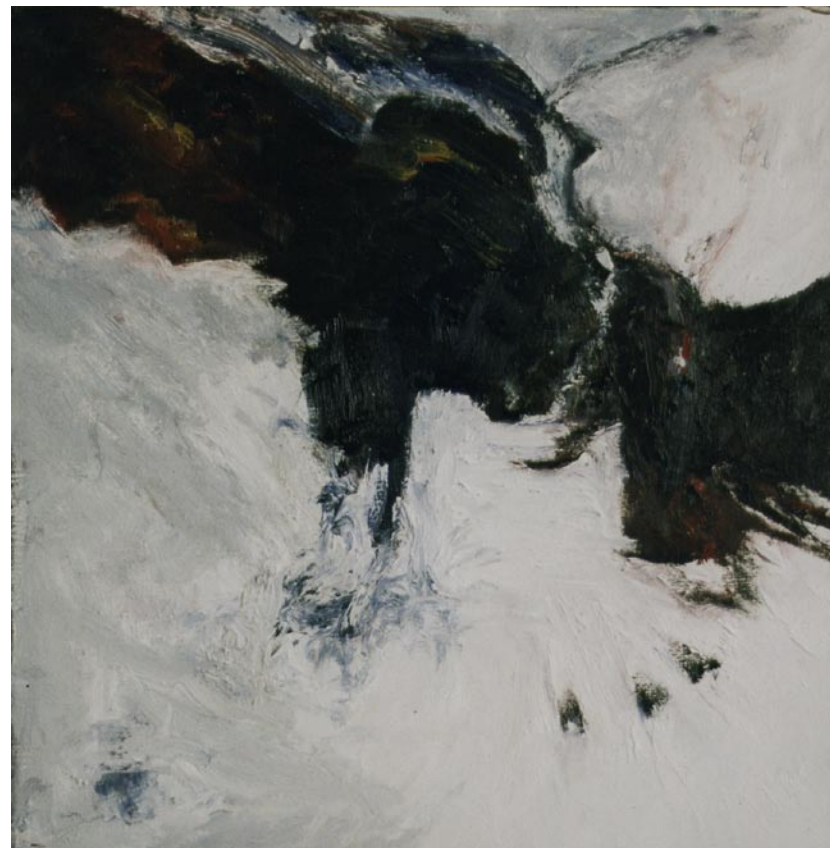

Offerplaats

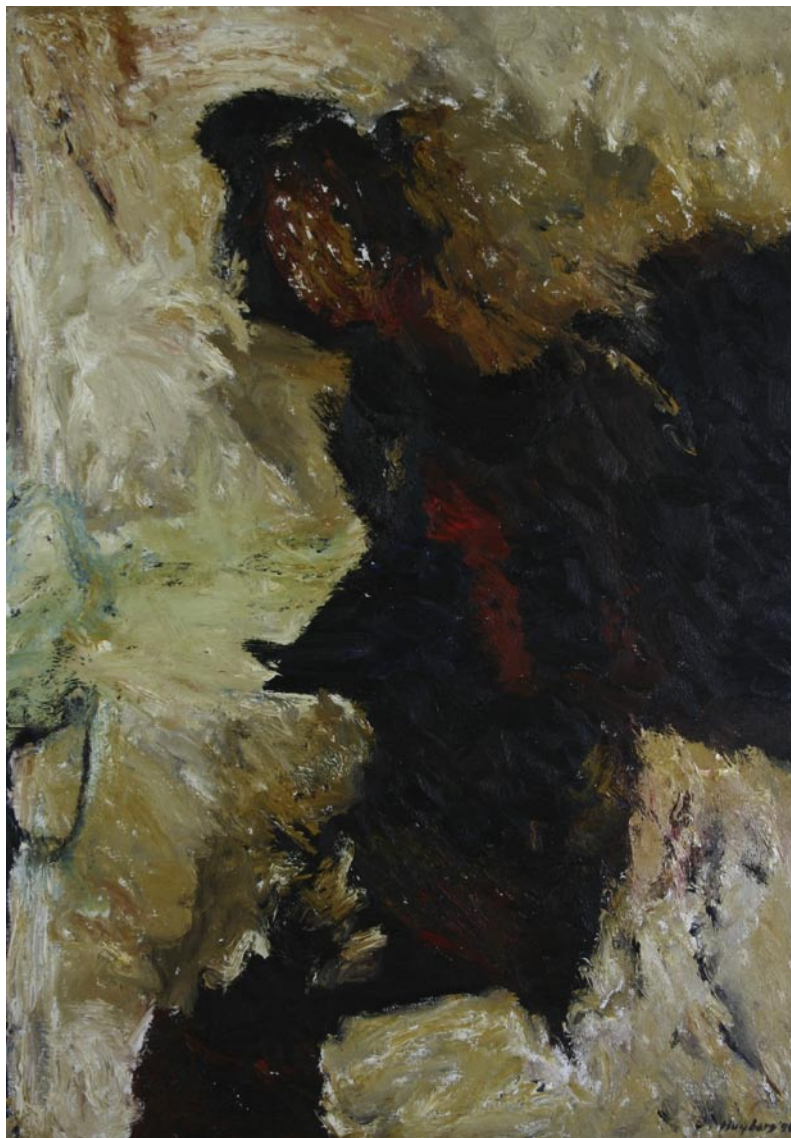
120 x 75 cm., olieverf op doek, 1996

Kemphaan
100 x 90 cm., olieverf op doek, 1996

Vlucht
80 x 80 cm., olieverf op doek, 1996

Tegenwind
100 x 80 cm., olieverf op doek, 1996

Clash
120 x 150 cm., olieverf op doek, 1996

Zwart en wit
120 x 150 cm., olieverf op doek, 1996

Strijd
120 x 150 cm., olieverf op doek, 1996

Getroffen vogel
120 x 150 cm., olieverf op doek, 1996

Hier en daar
120 x 150 cm., olieverf op doek, 1996

Wegen van de sjamaan

Aarzelend betrad ik een nieuw domein.

*De gekleurde en gelaagde ruimten vroegen
behoedzame stappen. Een diepgaand
zelfonderzoek maakte de sjamaan vrij die
zichzelf genezen kan.*

*Aan het eind van de donkere tunnel droomt hij
zich als de pianoman, die slechts zichzelf hoeft
te zijn om te laten gebeuren wat moet gebeuren.*

Pad

70 x 70 cm., olieverf op doek, 1998

Spaanse wandeling
130 x 150 cm., olieverf op doek, 1998

Arena
105 x 160 cm., olieverf op doek, 1998

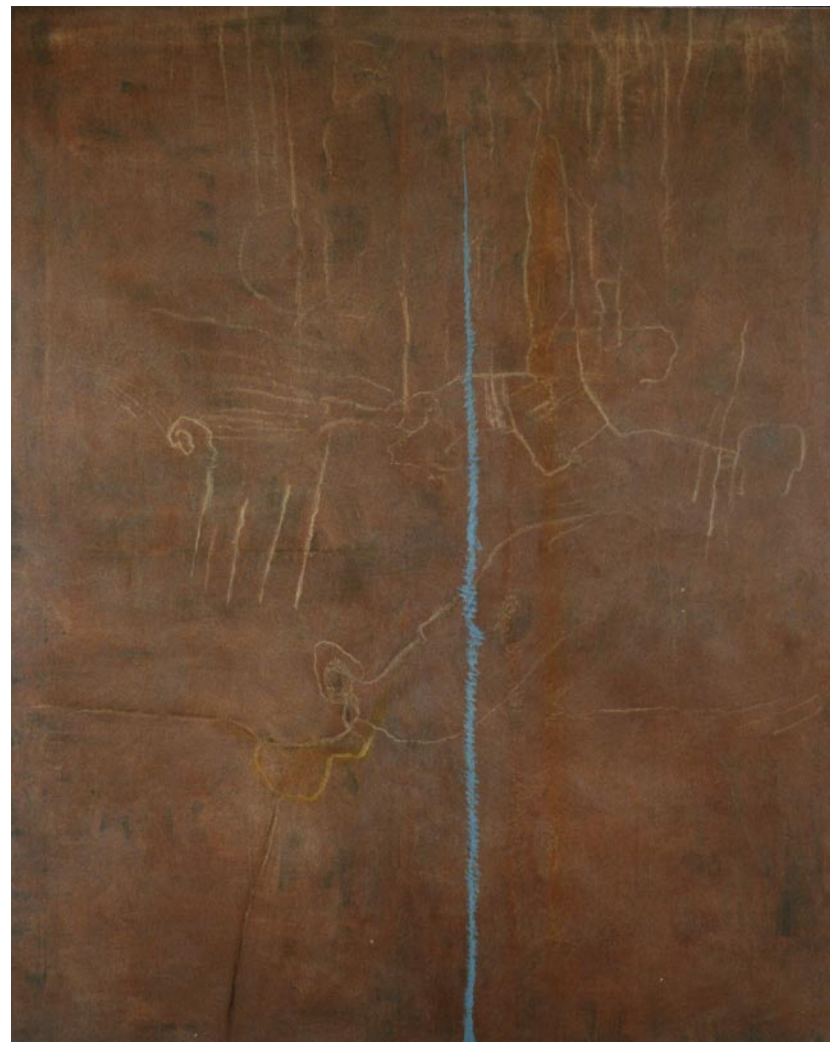
Wegen van de sjamaan
130 x 100 cm., olieverf op doek, 1998

Blue night
120 x 150 cm., olieverf op doek, 1998

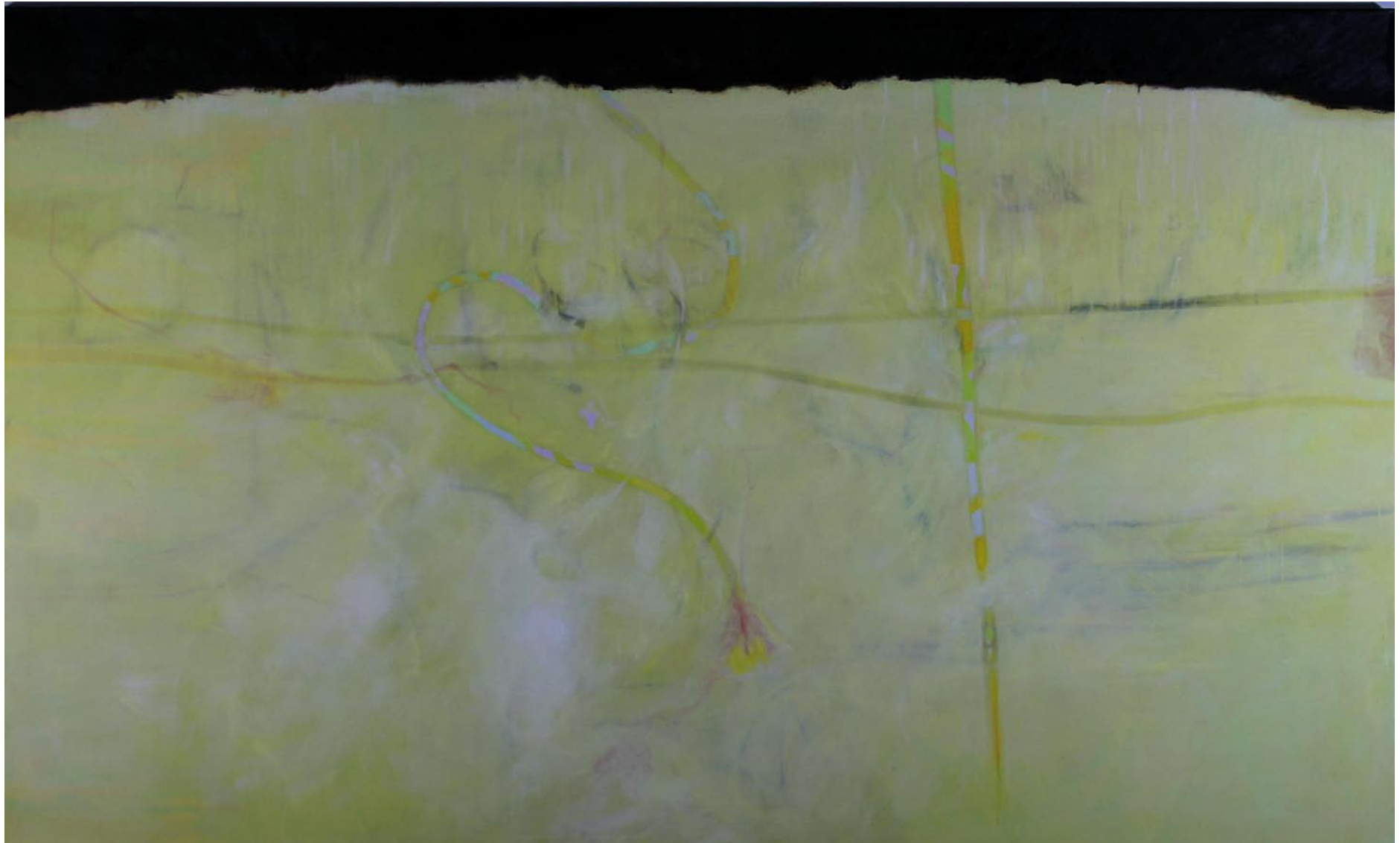
Rode speer
120 x 90 cm., olieverf op doek, 1998

Blauwe speer
150 x 120 cm., olieverf op doek, 1998

En aan het eind staat de Pianoman
Tweeluik 120 x 200 cm., olieverf op doek, 1998

Paden
120 x 200 cm., olieverf op doek, 1998

Slotgracht Brielle
120 x 750 cm., olieverf op doek, 2000

Water, licht, reflectie

*Voorbij de muren van illusie
Is de wereld werkelijkheid
Is er niets te zoeken
Zeilt het schip zichzelf
Is er water, is er licht
Reflectie van het zijn.*

Hofvijver
120 x 180 cm., olieverf op doek, 2000

Reflectie
85 x 105 cm., olieverf op doek, 2000

Avondlucht
80 x 120 cm., olieverf op doek, 2000

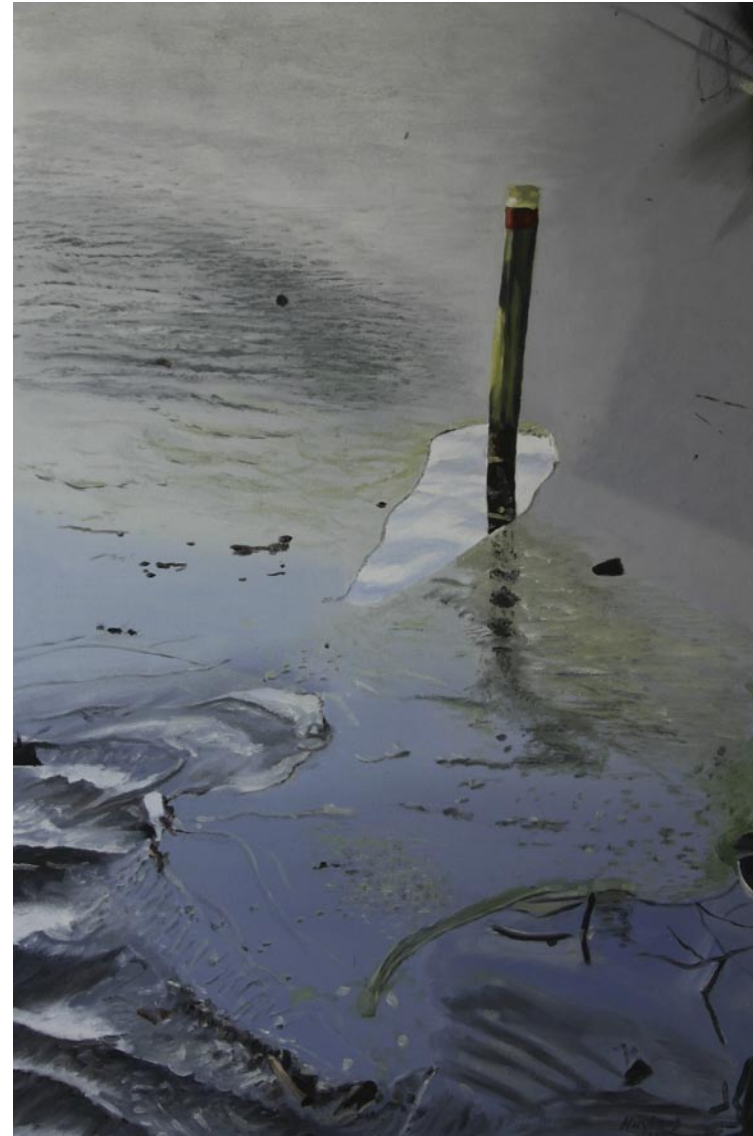
Takken
100 x 150 cm., olieverf op doek, 2000

Zon in water
80 x 55 cm., olieverf op doek, 2000

Reflectie
90 x 60 c m., olieverf op doek, 2001

Winter
90 x 60 cm., olieverf op doek, 2001

Winter (riet)
60 x 90 cm., olieverf op doek, 2001

IJspiegeling
60 x 90 cm., olieverf op doek, 2001

Rustig vaarwater en verder.

*Ik kocht een zeilboot, ging zeilen en
overschreed vele grenzen.*

*Water, lucht, licht en reflectie was waar
ik genoeg aan had.*

*Eindeloos kon ik kijken naar het eeuwigdurende
veranderende licht en wanneer ik weer thuis
was riep ik al schilderend weer op wat ik gezien
en gevoeld had. Ik was.*

Wad bij Rottum

100 x 110 cm., olieverf op doek, 2000

Steiger te Leimuiden
75 x 120 cm., olieverf op doek, 2000

Afwas in Finland
200 x 120 cm., olieverf op doek, 2001

Fins meer I
120 x 80 cm., olieverf op doek, 2001

Finse beek
120 x 80 cm., olieverf op doek, 2001

Fins meer II
120 x 80 cm., olieverf op doek, 2001

Het Paard van Marken
130 x 200 cm., olieverf op doek, 2001

Westeinder I
80 x 120 cm., olieverf op doek, 2002

Westeinder II
80 x 120 cm., olieverf op doek, 2002

Wad
130 x 200 cm., olieverf op doek, 2002

Lymfjord (Denemarken)
60 x 200 cm., olieverf op doek, 2002

Avond op zee
80 x 120 cm., olieverf op doek, 2002

Squall
100 x 120 cm., olieverf op doek, 2003

Oostzee Helsingör
120 x 200 cm., olieverf op doek, 2003

Avond
100 x 120 cm., olieverf op doek, 2003

Uiterwaarden I
35 x 50 cm., olieverf op doek, 2003

Uiterwaarden II
35 x 50 cm., olieverf op doek, 2003

Uiterwaarden III
35 x 50 cm., olieverf op doek, 2003

Blauw op omber
120 x 100 cm., olieverf op doek, 2002

Violet op rood
120 x 100 cm., olieverf op doek, 2002

Oker op blauw
120 x 1020 cm., olieverf op doek, 2002

Driehoek

In de gevonden rust pakte ik tevens de minimalistische lijn uit 1990 weer op. Geen rechthoeken, maar driehoeken werden het.

Eenvoud, kleurvibratie, gelaagdheid waren sleutelwoorden.

Dezelfde principes als in de Variaties op een rechthoek golden nog:

Een – twee – drie

Deel – tegendeel – verschil

Hier – daar – grens.

Het verschil met twaalf jaar terug was dat de driehoeken nu stonden te gloeien en te zinderen van kleur.

Soms verscheen de driehoek als ruimte, soms als object in een ruimte.

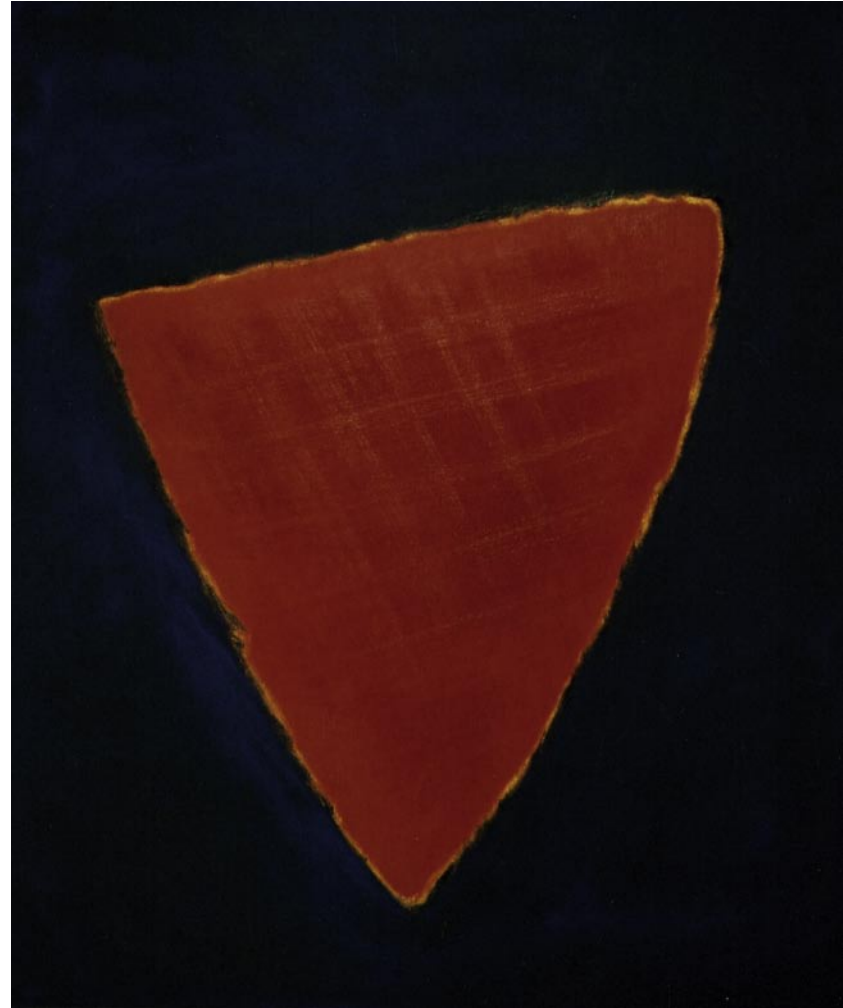
Echt driedimensionaal werd de driehoek uitgewerkt in de snaartetraëders:

klankkasten opgebouwd uit vier

driehoeken, opgehangen aan een stalen snaar en daadwerkelijk bespeelbaar.

Blauw op rood
50 x 60 cm., olieverf op doek, 2002

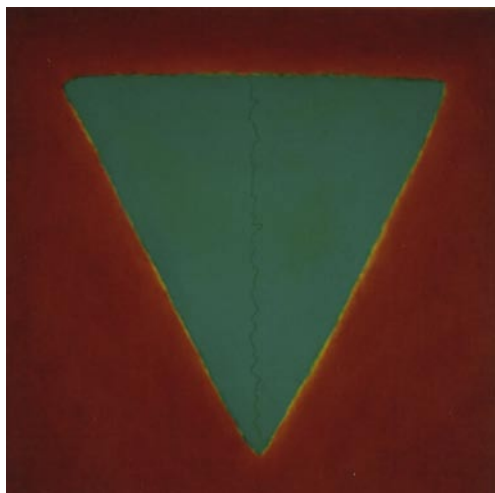
Rood op zwart
60 x 50 cm., olieverf op doek, 2002

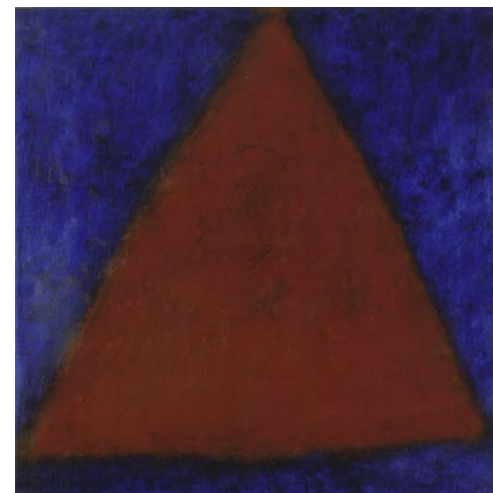
Blauw op rood
40 x 40 cm., olieverf op doek, 2002

Rood op zwart
40 x 40 cm., olieverf op doek, 2002

Groen op rood
40 x 40 cm., olieverf op doek, 2002

Rood op blauw
40 x 40 cm., olieverf op doek, 2002

50 x 50 cm., olieverf op doek, 2002

50 x 50 cm., olieverf op doek, 2002

70 x 50 cm., olieverf op doek, 2002

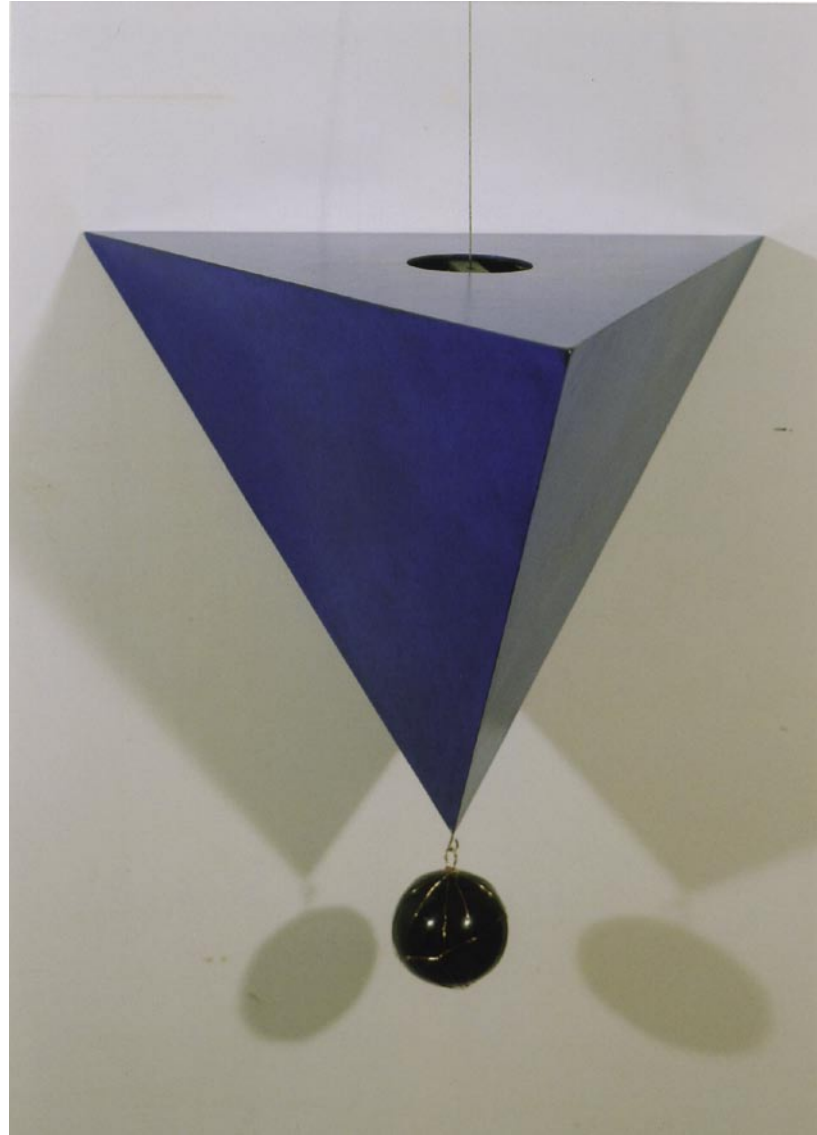
60 x 50 cm., olieverf op doek, 2002

Grijs op rood
50 x 60 cm., olieverf op doek, 2002

Geelgroen op blauw
40 x 40 cm., olieverf op doek, 2002

Snaartetraëder

60 x 60 x 60 cm., olieverf op hout / steen in koper / staal draadsnaar, 2002

Storm.

*Maar groeien is een veranderingsproces.
Niets blijft ooit hetzelfde en je kan wel
dénken dat je (er) bent, maar in de
uithoeken van de geest lurken altijd de Jaloerse
Goden om je te wijzen op het onder de mat
geveegde vuil.*

*Een storm stak op.
Ik waaide uit mijn hemd.*

Branding

80 x 120 cm., olieverf op doek, 2003

Storm
120 x 200 cm., olieverf op doek, 2003

Fosite's bron *

*Zo bijzonder is die vijver nou ook weer niet, dacht ik nog.
Maar toch ging ik even zitten aan de rand.
Ik zag witte wolken gereflecteerd,
ik zag warmgrijs en hemelsblauw.
Ik zag vreemdgevormde takken op het water;
kleurig kroos en plompebladen.
Hoe langer ik keek, hoe meer ik zag:
een veelvuldigheid van planten aan de oever,
licht en donker, hoog en laag.
Rust kwam over mij.
Ik hoorde de suizelende wind, een kikker die kwaakte
een plons en de spiegel rimpelde.
Mijn blik gleed opzij naar de schaduwzijde,
tot onder het oppervlak, tot in de donkere diepte.
Dieper nog, veel dieper, zocht ik de bodem,
waar het licht vergeten leek,
waar de warme modder voedster was
en ik mezelf vergeten kon.*

*Het moeten jaren geweest zijn dat ik onder water leefde,
de bodem afzocht naar nog meer diepgang.
Maar wat ik vond waren oude dromen,
dromen van donkere lust en hartepijn.
En ik herinnerde me.
Ik herinnerde me het licht,
de lichte lucht en de warme wind.
O zo traag draaide ik me om.
Boven me zag ik een schitterende spiegel
en een diep verlangen welde in mij op.
Mocht ik ooit...*

*Ik schrok wakker van de schreeuw van een reiger
die vlak naast me geland was.
Even nog bleef ik drijven in dat gevoel van weemoed.
Tot ik de zachte vingers van de wind voelde op mijn huid.
En weer wist dat ik vrij was*

* Oude bron op Ameland
Fosite is de Germaanse god van het recht.

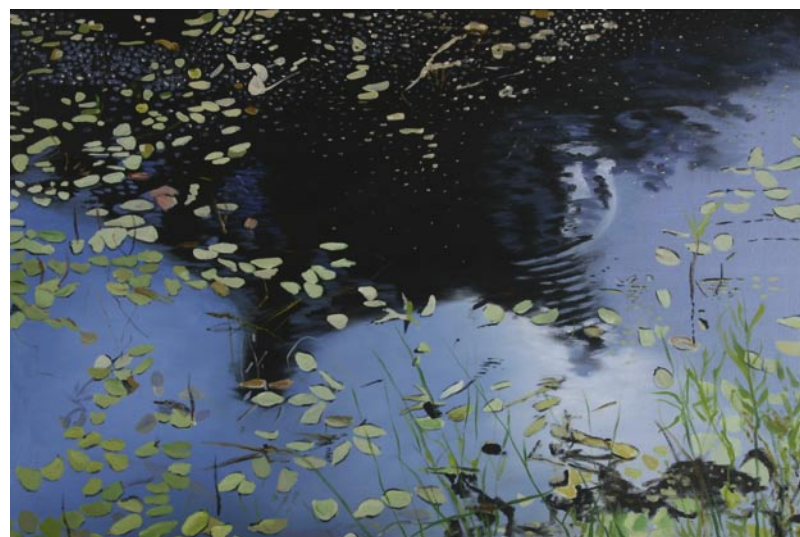
Fosite's bron I
60 x 90 cm., olieverf op doek, 2003

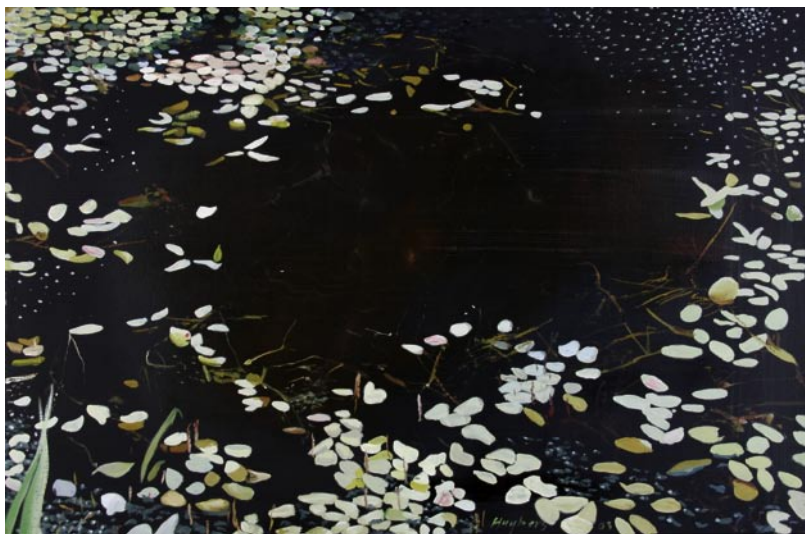
Fosite's bron II
60 x 90 cm., olieverf op doek, 2003

Fosite's bron III
60 x 90 cm., olieverf op doek, 2003

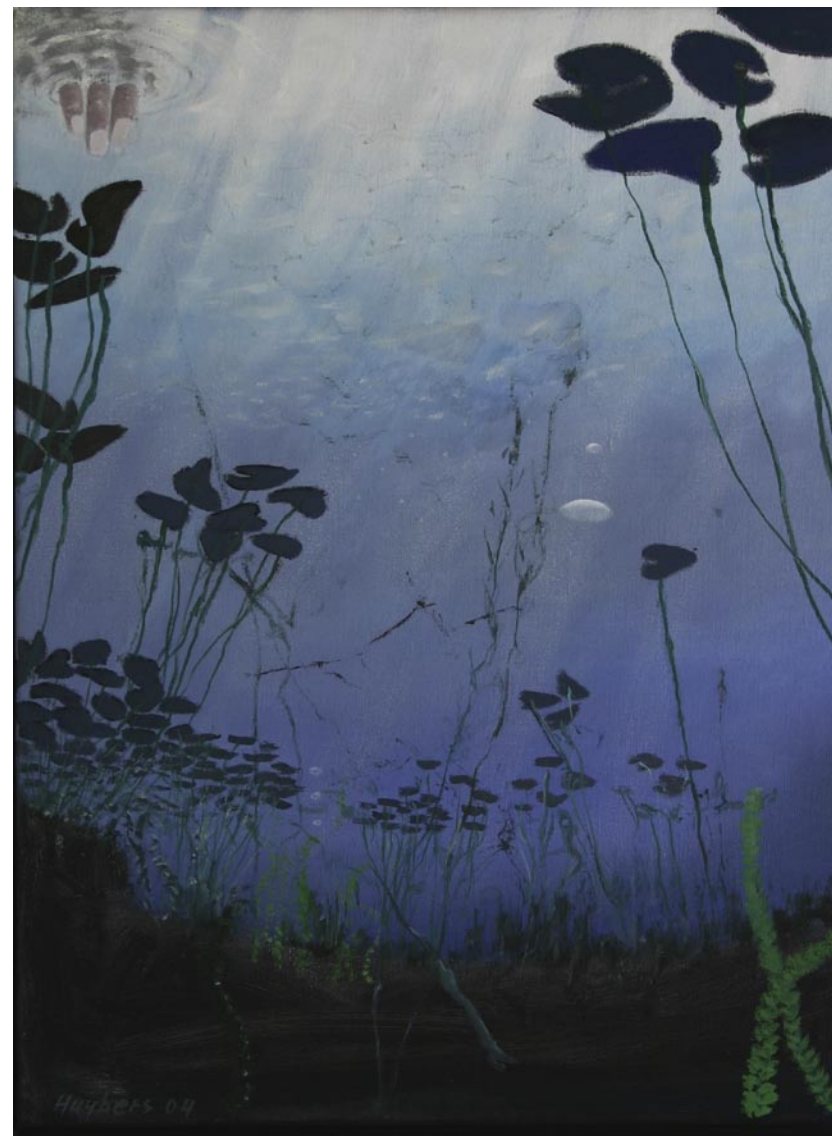
Fosite's bron IV
60 x 90 cm., olieverf op doek, 2003

Fosite's bron V
60 x 90 cm., olieverf op doek, 2003

Fosite's bron XI
50 x 60 cm., olieverf op doek, 2003

Fosite's bron XII
60 x 50 cm., olieverf op doek, 2003

Totem

*Soms slaapt Muis, mijn totemdier.
Soms mag hij er zijn, laat ik hem toe, laat ik
hem wroeten en scharrelen. Overal komt hij, tot
in de kleinste hoeken en gaatjes. Overal pikt hij
wat op. Hij weet van alles een beetje.
En soms verrast hij me, is hij wijs met zijn
muizenverstand.
Soms maakt hij me bang wanneer hij zich laat
zien in zijn kracht.
Dan is hij heel groot, heeft hij haren als stalen
naalden en spuwen zijn ogen vuur*

Muis slaapt

80 x 120 cm., olieverf op doek, 1997/2004

Oude droom

80 x 120 cm., olieverf op doek, 2004

Het vuur aan de schenen
80 x 120 cm., olieverf op doek, 2004

Offer
80 x 120 cm., olieverf op doek, 2004

Vrijheid

Wat eerst goed is om te doen kan veranderen.

Wanneer ik (te) lang met iets doorga begint het te kriebelen.

Gedachten als: Ja dat kan ik nu wel. Ben ik geen broodjes aan het bakken?

Ben ik niet te gemakzuchtig bezig? En vooral: verras ik mezelf nog wel?

Van tijd tot tijd scheur ik me los uit het ontstane patroon en toch, soms is het goed om langer door te gaan. Dat waar ik dan mee bezig ben uit te diepen.

Hoever breng ik mezelf?

Ik kan kunstenaars bewonderen die hun hele leven één stijl beoefenen, die maar doorgaan om de uiterste diepte en consequentie van hun kunst in het door hun afgebakende gebied te vinden.

Ook de tijden veranderen. Wanneer ik vroeger met mijn mapje onder de arm bij een galeriehouder kwam, was de vraag meestal: waar bent u nu precies mee bezig? Het is te divers, hier kan ik niets mee. Tegenwoordig: Oh meneer, wat bent u rijk!

Eclecticisme is geen vies woord meer. En waar ik nu mee bezig ben?

Ik had ook toneelspeler kunnen worden, maar dat vond ik geen uitdaging.

Tekenen, schilderen, dát kon ik maar een beetje, daar beet ik me in vast.

En waartoe dan? Welk nut heeft dat voor de wereld en de mensen. Moet kunst de mensheid verheffen? Of is het genoeg dat de spiegel die de kunstenaar zichzelf voorhoudt de spiegel kan zijn waar anderen zich in kunnen herkennen?

Vrijheid is relatief, zij impliceert een grens.

Ik verken mijn grenzen, ik verken mijn vrijheid...

GEER HUYBERS

De Rade 150, 2544 JK Den Haag

tel: 070-3940332

geboren: 1947 - Rijswijk

opleiding: Vrije Academie Den Haag, 1968 - 1972

leraren: Ber Mengels, Jan Sierhuis, George Lampe, Georg Hadelar.

Individuele exposities

1972	Galerie Art In	Rijswijk
1974	Kosmos Galerie	Amsterdam
1976	Kosmos Galerie	Amsterdam
1979	Zero	Haarlem
1984	Delta Lloyd	Amsterdam
1988	Galerie Tudelu	Rotterdam
1989	Arti et Industriae	Den Haag
1990	Galerie van Lelyveld	Enkhuizen
1990	Arti et Industriae	Den Haag
1991	Galerie van Lelyveld	Enkhuizen
1993	Pulchri Studio	Den Haag
1994	Arti-Shock	Rijswijk
1996	Pulchri Studio (Muur der Begoochelingen),	Den Haag
1997	Galerie Anton Gidding	Den Haag
1997	Holland Art Fair (Muur der Begoochelingen),	Den Haag
1997	Galerie van Waning	Rotterdam
1999	Pulchri Studio	Den Haag
1999	Galerie Zonneschande	Rotterdam
2000	Arti-Shock	Rijswijk
2000	Atrium Stadhuis Den Haag (Muur der Begoochelingen)	
2001	Galerie van Waning	Rotterdam
2001	Galerie de Sigarenfabriek (o.a. Muur der Begoochelingen), Delft	
2003	Arti-Shock	Rijswijk
2003	Art Gallery Crystal D.	Den Haag
2004	Art Gallery Crystal D.	Den Haag
2004	Stadsgalerie Woudrichem	Woudrichem

Groepsexposities

1973	Galerie Centre de l'Art	Den Haag
1974	Koninklijke Subsidie	Venlo
1986	B.A.C.	Mechelen (B)
1986	Cultureel Centrum Ter Dilft	Bornem (B)
1989	Pulchri Studio	Den Haag
1989	Galerie Zagwijn	Den Haag
1990	Haagse Salon	Den Haag
1990	Kunstpassege	Den Haag
1990	Pulchri Studio "Op Uitnodiging"	Den Haag
1990	Galerie Zagwijn	Den Haag
1991	Pulchri Studio "De Naakte Salon"	Den Haag
1992	Pulchri Studio "Den Haag in Kaart"	Den Haag
1998	Galerie van Waning "Rotterdam"	Rotterdam
1999	Museum Rijswijk ledenexpositie Arti-Shock , jaarlijks, Rijswijk	
2000	Galerie van Waning "Tekeningenmanifestatie Rotterdam"	Rotterdam
2001	Galerie LKV	Leidschendam
2001	Galerie Zonneschande	Goes
2003	Art Gallery Crystal D. 'Art & Animals'	Den Haag
2003	Galerie LKV	Leidschendam
2004	Gallery Maritime	Middelburg

Publicaties

1986	Lezing gehouden in Pulchri Studio i.v.m. afschaffing B.K.R.	Pulchriblad.
1988	“Schilderen is een eenzame bezigheid” door Coos Versteeg	Haagsche Courant
1988	“Kunstlicht op Geer Huybers” door Himadjuwita Pakun	Art et Industriaeblad
1996	“Geer Huybers schilderde de levensgang in een symfonisch panorama” door Dolf Welling (Muur der Begoochelingen)	Pulchriblad
2000	“Demonische wanhoop versus paradijselijk geluk” door Jorinde Benner (Muur der Begoochelingen)	Haagsche Courant
2004	“Het schilderen van peilloze diepten” door Roos van Put	Haagsche Courant

Overige activiteiten

Sinds 1991 expositie inrichter bij Pulchri Studio, Den Haag.

Sinds 2000 bestuurslid van Arti-Shock, Rijswijk.

Grote Reizen

1980	Marokko (rondreis)
1982	3,5 maand in India (Himalaya)
1992	3 maanden Ladakh (west Tibet)
1995	2 maanden Ladakh
1996	2 maanden Pakistan
2002	3,5 maand solozeiltocht naar Zweden

